

INFO

Po uspehu komedije **Riba po imenu Wanda** so bila igralcu in scenaristu Johnu Cleeseu vrata v Hollywood odprta, vendar se je raje umaknil v svet industrijskega in reklamnega filma, pri čemer zasluži dovolj, da si lahko vzame čas in odklanja ponudbe za igrane filme. Cleese trenutno (skupaj s psihoterapevtom Robinom Skynnerjem) v Londonu piše priročnik o psihodinamiki vsakdanjega življenja. Pisanje naj bi predvidoma končal junija letos, nato pa naj bi se lotil nekaterih filmskih projektov, med njimi tudi »sequela« **Wande**. Vse skupaj pa bo najbrž trajalo še precej časa, kajti Cleese je znan perfekcionista: scenarij za **Wando** je npr. končno obliko dobil šele potem, ko je bil štirinajstkrat nanovo napisan. ***

Kitajski režiser in igralec Zhang Yimou (njegov film **Dvigni rdečo svetilko** je letos nominiran za oskarja za najboljši tuji film) v svoji domovini snema **Zgodbo o Qui-Ju**. Zhanga dobro poznamo po njegovem prvencu **Rdeča polja** (*Red Sorghum*/ Hong Gaoliang, 1987), za katerega je l. 1988 na festivalu v Berlinu dobil zlatega medveda, kot igralca glavne vloge pa smo ga videli v **Terakota bojevniku** (*A Terra-Cotta Warrior*/ Tseun yung, 1989) režiserja Ching Tung-Yeeja. V vseh zgoraj navedenih filmih glavno žensko vlogo igra Zhangova »muza« - fascinantna lepota Gong Li. (Na snemanju filmov tega režiserja sicer vladajo zelo strogi profesionalni odnosi med sodelavci, vseeno pa krožijo govorice, da sta Zhang in Gong ljubimca.) ***

Režiserji Martin Scorsese, Robert Wise in Elliott Silverstein so nastopili pred ameriškim zveznim komitejem, pristojnim za avtorske pravice, s predlogom za sprejetje zakona, ki naj bi obvezoval prikazovalce, da gledalce obvestijo, če se prikazovana inačica filma razlikuje od izvirne, ki je bila predvajana v kinematografih (spremembe vključujejo »koloriranje«, montažo, krajšenjepodaljševanje minutaže filma idr.). Člani komiteja predloga (nasprotuje mu tudi Busheva administracija) niso sprejeli. Večina jih meni, da je tovrstna zaščita stvar pogodbe med režiserjem in producentom. Značilna je izjava člana komiteja Dana Glickmana (država Kansas), ki je v tej zvezi omenil Woodyja Allena. Ta ga je nekoč že prepričeval, da zgornji problem predstavlja enega »ključnih problemov našega časa«. Glickman je Allenu na to odvrnil, da »bi bilo dobro, če bi si priskrbel širokokotne leče«. ***

samo zato, ker je pojava Hulka Hogana do sedaj doživela samo štiri širše filmske upodobitve, od katerih sta bili dve zelo kratki (v **Rockyju 3** ga Stallone zabriše iz ringa, v **Grem-lins 2** pa miri tako gremline kot gledalce, in to v »off« prostoru; skozi cel film Hulk Hogan zdrži samo v roko-borski video uspešnici **No Holds Barred** in zdaj v **Suburban Com-mandu**), temveč predvsem zato, ker Hulk Hogan izven ringa preprosto ne funkcionira. Preveč smo ga gledali na malih ekranih, da bi si ga znali povečati na kino platno. Tega so se zavedali tudi ustvarjalci filma **Suburban Commando**: če Hulk Hogan z lahkoto zapolni TV ekran, je na velikem platnu toliko manjši - zato je

skozi cel film posnet tako, da zavzame kar največ prostora: od spredaj ali od zadaj in vedno od pasu navzgor. Zato tudi dejansko v filmu **Suburban Commando** ni nič drugega kot Hulk Hogan. Stvari se bodo spremenile takrat, ko bo kdo posnel film, v katerem bodo Hulk Hogan in druge sestavine razvrščene z občutkom za mero, in ko bodo ustvarjalci tovrstnih komedij doumeli, da Arnold Schwarzenegger in **Terminator 2** nista preprosto film, temveč zapis nekega procesa, pri katerem sta merodajni originalnost in njena nadgradnja.

MAX MODIC

LAŽ IMA KRATKE NOGE

ANOTHER YOU

■ □ □ □ □

režija: Maurice Phillips
scenarij: Ziggy Steinberg
fotografija: Victor J. Kemper
glasba: Charles Gross
igrajo: Richard Pryor, Gene Wilder, Mercedes Ruehl, Stephen Lang
producent: Tri-Star Pictures, ZDA, 1991.

Another You je film, ki ga je ustvaril Maurice Phillips in že četrtrič vrača dvojico Richard Pryor & Gene Wilder v nemogoče situacije (ostali trije filmi so bili **Silver Streak**, Arthur Hiller, 1976, **Stir Crazy**, Sidney Poitier, 1980, ter **See No Evil, Hear No Evil**, Arthur Hiller, 1989) ter grozi, da bo oba protagonista doletela ista usoda kot komične pare pred njima, npr. Abbott & Costello, Dean Martin & Jerry Lewis; to pa pomeni, da ju bo povozil čas, ki sta se mu toliko časa upirala - ali bolje, da ju bo čas pokopal, kar je v primeru **Another You** še bolj očitno. In če čas uteleša publika, zanjo pa vemo, da tistega, ki ga hoče pokopati, pozabi, potem je **Another You** svojevrsten nekrolog Pryorju in Wilderju. Dvojica, ki je v petnajstih letih prine-

sla s tremi filmi blizu 215 milijonov dolarjev, v svojem zadnjem filmu groteskno uteleša fragmente neke minule slave, sledove časa in make-upa, melanholičnost in rutiniranost komedijantstva ter zabavljaštva, ki je ostalo na mrtvi točki in se nikakor ne more premakniti naprej. Pryorju in Wilderju so tokrat obrnili hrbet tako kritiki kot publika, to pa zato, ker iz filma v film postajata bolj podobna karakterjem, ki jih upodabljata - ne slišita več in ne vidita več morbidnosti humorja, ki ga v dobri veri in stari maniri posredujeja gledalcem. Morbidnost, ki veje iz filma **Another You**, spominja na film Toda Browninga **Freaks** iz leta 1932, ki je naletel na odpor gledalcev, ker so v njem cirkuške spačke igrali pravi cirkuški spački. Ti se svojih deformacij niso

zavedali ali pa so se naučili živeti z njimi. Pryor in Wilder sta tokrat lažnivca, precej podobna **freaksom**, in lažeta tako filmu kot gledalcem: filmu s tem, da igrata sama sebe, kot bi igrala nekoga drugega, gledalcem pa tako, da igrata samo nekoga drugega, sama sebe pa neuspešno skrivata. Gledalec že z malenkostnim trudom spozna, da Richard Pryor okornosti in asteničnosti ne hlini; znano je namreč, da ga je prizadela neozdravljiva multipla skleroza, in njegovo zdravstveno stanje se je med snemanjem filma strahovito poslabšalo - toda Pryor je vztrajal, da se film kljub vsemu posname do konca. Wilder, tisti *another him*, pa je vedno bolj boleče grotesken in zdi se, da se je dobesedno nalezal psihotičnosti karakterjev, ki jih poustvarja. Vse skupaj je v filmu **Another You** potencirano do ne-vzdržnosti, še posebej zaradi tega, ker je Wilder nase vzel še pezo Pryorjeve vloge. Zato tisi detajli, ko Wilder kot nekakšen zombi bledega in nasmejanega obraza plane iz krste, sploh ni pretiran ali neresničen. Wilder je simbolno že zdavnaj mrtev. Mogoče v filmu tudi zato ni tistega klasičnega happy-enda: Čeprav so vsi prepričani, da je Wilder Abe, naslednik bogatega pivovarjarja, in ne George, on sam tega noče priznati in sprejeti, čeprav bi lahko kot patološki lažnivec mirne duše živel s tem. Vsi prisotni Georga sprejmejo kot Abeja samo zato, ker ga igra Gene Wilder. In kar je najbolj žalostno: Na koncu se Pryor in Wilder slikata kot del idiličnega pejzaža s tem, da ima Wilder v rokah napis **Partners Forever** - kot da bi hotela kompletna filmska ekipa vsem povedati, da je to verjetno zadnji film, v katerem smo lahko videli Richarda Pryorja.

Another You je ena največjih grotesk, ki so jih v Hollywoodu po nesreči ustvarili v zadnjem času, in vsekakor največji nenameravani primer in prikaz nekega posteksploatacijskega Hollywooda, ki se v podzavesti še vedno spominja časov depresije; in nedvomno je **Another You** komedija, ob kateri boste dobesedno jokali zaradi smeha.

MAX MODIC

